

บันทึก

เรื่อง การบริหารจัดการเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท.๐๓๑๒/๖๕๓๔๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า แต่เดิมเงินภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อนได้จัดเก็บโดยอาศัยพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๔๗๓ และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พ.ศ.๒๔๗๔ และได้จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาล โดยอาศัยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ในทางปฏิบัติได้นำเงินภาษีและค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว จัดสรรรวมกันไปในแต่ละงวด ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินภาษีประจำปี เงินเพิ่ม และค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใดให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา ในจังหวัดนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ส่งร่างกฎกระทรวงทั้งสองฉบับให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบและได้เสนอขอความเห็นชอบในหลักการไปยังคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่เนื่องจากการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ต้องใช้ข้อมูลมากและมีปัญหาในการพิจารณาอีกบางประการ ทำให้ไม่สามารถออกกฎกระทรวงได้โดยรวดเร็ว กรมการปกครองจึงใคร่ขอทราบว่ามีกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับกระทรวงมหาดไทยจะสามารถจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมดังกล่าวโดยอาศัยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ ไปพลางก่อนได้หรือไม่ เพียงใด และในกรณีที่พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๘๕ วรรคสาม กำหนดให้เฉพาะเงินภาษีสถานที่ที่ตกเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา โดยมีได้ระบุถึงเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมแต่อย่างใด กรมการปกครองใคร่ขอทราบว่ามีกรณีที่เงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้จะตกเป็นของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นข้างต้นด้วยหรือไม่ ในเรื่องนี้ ต่อมากรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท.๐๓๑๒/๘๔๑๘๓ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ขอถอนข้อหารือในประเด็นแรกที่ว่า ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ กระทรวงมหาดไทยจะสามารถจัดสรรเงินภาษีและค่าธรรมเนียมดังกล่าวโดยอาศัยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓๒ ไปพลางก่อนได้หรือไม่ เพียงใด

ดังนั้น ตามข้อหารือของกรมการปกครอง จึงเหลือประเด็นที่ขอให้พิจารณาเพียงประเด็นเดียวคือ เงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ จะตกเป็นรายได้ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือที่เหลือดังกล่าว พร้อมกับรับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๘๖^๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ บัญญัติว่า “ถ้าเจ้าของรถไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่จะต้องชำระให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งต่อเดือน หรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องชำระ” และในวรรคสี่ของมาตราเดียวกันได้บัญญัติว่า “เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นเงินภาษี” ซึ่งคำว่าเงินเพิ่มในวรรคสี่นี้มีได้หมายความว่าค่าธรรมเนียมเพิ่มตามวรรคหนึ่ง แต่หมายถึงเงินเพิ่มซึ่งเสนอเก็บในกรณีที่เจ้าของรถไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่จะต้องชำระตามมาตรา ๘๖ วรรคสาม กฎหมายถือว่าเป็นเงินภาษีรดด้วยเท่านั้น ดังนั้น เมื่อพบบัญญัติในมาตรา ๘๕ วรรคสาม^๒ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ กำหนดให้เงินภาษีรดที่จัดเก็บได้ตกเป็นรายได้ของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแล้ว เงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นเงินภาษี ก็ย่อมตกเป็นของหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๒๒

^๑มาตรา ๘๖ ภาษีรดให้ชำระล่วงหน้าเป็นรายปีต่อนายทะเบียนและจะขอชำระเป็นงวดได้ แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

รถที่จดทะเบียนใหม่ในงวดใด ให้ชำระภาษีตั้งแต่งวดนั้นเป็นต้นไป

ถ้าเจ้าของรถไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาที่จะต้องชำระให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งต่อเดือน หรือเศษของเดือนของภาษีที่ต้องชำระ

เงินเพิ่มตามมาตรานี้ให้ถือเป็นเงินภาษี

^๒มาตรา ๘๕

ฯลฯ

ฯลฯ

เงินภาษีรดตามพระราชบัญญัตินี้ที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานครให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยาในจังหวัดนั้น โดยให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง.